

מ"ת (באר שבע) 7606-06-17 - מדינת ישראל- פמ"ד נ' אמגד דאר אלדיכ (עציר) תושבי איו"ש

מ"ת (באר-שבע) 7606-06-17 - מדינת ישראל- פמ"ד נ' אמגד דאר אלדיכ תושבי איו"ש
מ"ת (באר-שבע) 7606-06-17
מדינת ישראל- פמ"ד
ע"י ב"כ המתמחה אריאל סטרול
נגד
אמגד דאר אלדיכ (עציר) תושבי איו"ש
ע"י ב"כ עו"ד נמיר אדלבי
בית משפט השלום בבאר-שבע
[28.06.2017]
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת ציוד קצה רט"ן, וביצוע פעולה ברכוש שיש בו כדי לקדם מעשה טרור.

1. על פי החלק הכללי לכתב האישום, ארגון הג'יהאד האיסלמי הפלסטיני הוכרז בתאריך 22.6.1989 על ידי ממשלת ישראל כארגון טרוריסטי. כן הוכרז בתאריך 29.10.1990 על ידי שר הביטחון כהתאחדות בלתי מותרת. המשיב הינו אסיר ביטחוני החבר בארגון הג'יהאד האיסלמי. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הוחזק המשיב בכלא נפחא באגף 3 תא 23 שהוא אגף ביטחוני בו מוחזקים אסירים מארגוני טרור שונים.

2. על פי העובדות, בתאריך 14.6.2016 בשעה 16:14 או בסמוך לכך נכנסו בלשי המשטרה לתא בו שהה המשיב במסגרת פעילות בתא. עת נכנסו הבלשים לתא הכלא, רץ המשיב לכיוון השירותים בתא והבלשים בעקבותיו. המשיב נכנס לשירותים בתא ואחר בשם חוסאם עאבד החל חוסם בגופו את הכניסה לשירותים. הבלשים הזיזו את חוסאם עאבד ונכנסו במהירות לשירותים, שם תפסו את המשיב כשהוא מחזיק מכשיר טלפון נייד, מטען מאולתר, אוזניות וכרטיס סים של רשת ג'וואל.

נטען כי במעשים המתוארים לעיל החזיקו המשיב וחוסאם עאבד בצוותא חדא, שלא כדין, בין כתלי הכלא ציוד קצה רט"ן, וביצעו פעולה ברכוש שיש בו כדי לאפשר ולקדם ביצוע של מעשה טרור או תגמול בעבור ביצוע מעשה טרור.

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בעבירות המיוחסות למשיב, אך טען לכרסום משמעותי בראיות שיש בו להשליך על עילת המעצר, וכן טען לאכיפה בררנית והתנהלות לא ראויה של המאשימה, ולדידו בלשון המעטה.

בכל הנוגע להתנהלות המאשימה טען כי במשיב אשר סיים לרצות עונש של 15 שנות מאסר בפועל בגין עבירות ביטחוניות, והיה אמור להשתחרר ממאסר ביום 15.6.2017, אלא מה שהמבקשת החליטה להגיש נגדו כתב אישום ובקשת מעצר עד תום ההליכים ימים ספורים לפני שחרורו ממאסר ובשל עבירה שבוצעה לפני שנה. ב"כ המשיב הביע תרעומת לא רק על עצם הסמיכות בין הגשת כתב האישום ובקשת המעצר למועד שחרורו של המשיב אלא על עצם הגשת כתב האישום נגד המשיב שהינו חריג ונדיר בעבירות מסוג זה. הבהיר כי לא ניתן למצוא מקרה בו הגישה המדינה כתב אישום נגד אסיר ביטחוני בגין שימוש בטלפון נייד בתוך תא בבית הסוהר, זאת להבדיל מכל המקרים אותם המקרים הנוגעים בעיקר בהברחת טלפונים לאסירים ביטחוניים, בין אם מדובר במשפחות של אסירים, בין אם מדובר באסירים שניסו להשפיע על אחרים להבריח עבורם כמו סוהרים ואף חברי כנסת. ב"כ המשיב חזר וטען התופעה של שימוש אסירים ביטחוניים בטלפון נייד הינה ידועה ומוכרת לשב"ס, והגם שלפי סעיף 52(ב)(2) נאסר על אסיר להחזיק בצידוד קצה רט"ן, והחזקת מכשיר טלפון נייד היא עבירה - בפרקטיקה, לא מוגשים כתבי אישום נגד אלה המבצעים עבירה מסוג, והוסיף וציין כי המדינה לא יכולה להציג מקרה אחד בו אסיר נעצר עד תום ההליכים רק בגין סעיף זה. לדידו התחושה כי שיקולים זרים הניעו את המדינה להגיש כתב האישום נגד המשיב הינה קשה.

אשר לכרסום בראיות טען כי עובדת חקירתו של נאשם 2 אודות האירוע המתואר בכתב האישום רק בחלוף שנה מאז תפיסת הטלפון הנייד ברשות המשיב מעוררת תהייה ומחדדת בשאלות המניע של המאשימה בהגשת כתב האישום ובקשת המעצר, וכמו - מדוע החליטו רק לפני חודש לחקור את נאשם 2.

לטענתו, הגם שהמשיב שתק בחקירתו שבוצעה ביום 22.6.2016 משום שלא רצה להפיל את הנאשם 2, הרי שמגרסתו של נאשם 2 עולה ולא נסתר כי מכשיר הטלפון הנייד שייך לו. נאשם 2 מרצה מספר מאסרי עולם, והוא מודה כי המכשיר שלו והוא עושה בו שימוש על מנת ליצור קשר עם בני משפחתו ולא על מנת לפגוע המדינה והכל משום ששב"ס לא מאפשר לאסירים הביטחוניים לבצע שיחות טלפון. עוד מוסר נאשם 2 בחקירתו בדבר השתלשלות האירוע בתא המעצר ומסביר כי מכשיר הטלפון נתפס בידי המשיב משום שהוא מסר אותו לידיו וביקש ממנו להשליכו בשירותים סמוך לכניסת הבלשים לתא המעצר. תוך שהוא, נאשם 2, מנסה לחסום את הדלת של השירותים על מנת למנוע מהבלשים להיכנס.

בהקשר הנ"ל הפנה לעדויות הבלשים מהם עולה כי נאשם 2 ניסה לחסום את כניסתם לתא, עוד הפנה לעובדה כי בתא המעצר שהו 6 אסירים בתא ואסיר נוסף שאף הוא התערב וניסה למנוע את כניסת הבלשים, אולם אף אחד מהם לא נחקר ונגד אף אחד מהם לא הוגש כתב אישום על אף שנאשם 2 אומר מפורשות שהטלפון הנייד שלו והאסירים אחרים עושים במכשיר הטלפון שלו שימוש כדי ליצור קשר עם המשפחות שלהם.

ציין כי קיימות טענות נוספות כבדות משקל כמו גנה מן הצדק ואכיפה בררנית שיכול בסופו של הליך יביאו לזיכוי המשיב, אם כי כבר בשלב זה יש בהן לכרסם בראיות. כמו גם שאלות בדבר האם יש עבירה של פעולה ברכוש טרור לפי סעיף 9 בחוק איסור מימון טרור אשר הינן משפטיות ושמקומן להתברר בתיק העיקרי.

אשר לעילת המעצר מחמת מסוכנות המשיב טען כי נכון שיש אסירים שעשו שימוש בטלפון כנגד ביטחון המדינה, אך במקרה זה למאשימה אין כל אינדיקציה לכך שהמשיב פעל באמצעות מכשיר הטלפון כנגד ביטחון המדינה, ובהעדר כזו לא ניתן לטעון למסוכנות. אשר לשיוך של המשיב לארגון הג'יהאד האיסלמי הפנה למזכר י"ג שאומנם מראה שהמשיב שייך לג'יהאד אולם אינן כל חמ"ן נוסף, אין כל אינדיקציה לפעילות מצדו בתוך הארגון. עצם שיוכו לארגון הג'יהאד, לא אומר שהוא ממשיך לפעול במסגרת הארגון והקשר זה הפנה ל- ע"פ 5152/12. אשר לעילת מעצר מחשש להימלטות הסכים לקיומה בהינתן שמדובר במי שהוא תושב איו"ש אולם הוסיף כי זו אינה בעצמה גבוהה וניתן להפחית מעצמתה ולהבטיח התייצבות המשיב ככל שידרש למשפטו בהפקדה כספית.

4. ב"כ המבקשת טען כי העובדה שהמדינה לא הגישה כתבי אישום במקרים דומים, אין בה כדי להתיר לאסיר בטחוני לבצע עבירה ביטחונית בין כתלי בית הכלא. לגבי הטענה של אכיפה בררנית והגנה מן הצדק טען כי אלה מקומן להתברר בתיק העיקרי ולא בתיק המ"ת. בכל הנוגע לשיהוי בהגשת כתב האישום טען כי מדובר בשיהוי של חצי שנה ולא שנה כפי שנטען על ידי ב"כ המשיב. ואשר לבקשה למעצר עד תום ההליכים זו נועדה למנוע מהמשיב להימלט מן הדין, המדובר באסיר בטחוני ולכן החשש מוגבר.

5. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה שאינן מכורסמות במובן אליהן כיוון ב"כ המשיב. אין חולק כי המשיב נתפס בתאו כשהוא מחזיק מכשיר טלפון נייד ומטען מאולתר. אין חולק כי מדובר בצידוד רט"ן שהוחזק על ידי אסיר בטחוני בניגוד לחוק, ובשלב הדיון במעצרו של המשיב עד תום ההליכים די בעובדה זו כדי לבסס את התשתית הראייתית. המשיב שתק בחקירתו, מכאן ובחלוף כשנה ממועד חקירתו ועד חקירתו של נאשם 2, אני מתקשה לראות כיצד ניתן לבסס על סמך הודעתו את טענת הכרסום בכל הנוגע לבעלות על מכשיר הטלפון הנייד שנתפס ברשותו של המשיב אשר ניסה להפטר ממנו בשירותי תא המעצר.

אשר לטענות לאכיפה בררנית, אלה מקומן להתברר בהליך העיקרי.

בכל הנוגע לעילת המעצר- שלא כמו בבקשת המאשימה למעצר המשיב עד תום ההליכים אשר כללה עילת מעצר מחמת מסוכנות - במהלך הדיון ב"כ המאשימה טען לעילת מעצר אחת ויחידה - חשש להמלטות מהדין ולכך שעילה זו מוגברת נוכח עברו הביטחוני המשמעותי של המשיב.

טוב עשתה המבקשת משלא חזרה על טענתה לעילת מעצר מחמת מסוכנות קיימת בנסיבות המקרה שלפניי לרבות - השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום; הגשת כתב האישום בצרוף בקשה למעצר עד תום ההליכים, רק 10 ימים קודם שחרורו של המשיב ממאסר ובאין כל אינדיקציה לשימוש במכשיר הנייד במטרה לפגיעה בביטחון המדינה ו/או פעילות אחרת בארגון טרור; חקירת נאשם 2 כשנה לאחר חקירתו של המשיב וסמוך לפני הגשת כתב האישום.

עילת המעצר במקרה לפניי נובעת מהחשש להימלטות המשיב מהדין זאת כאמור בהינתן שמדובר במי שהוא תושב איו"ש, אם כי היא מוגברת בהינתן חברותו בארגון טרור ועברו הביטחוני המכביד. בנסיבות אלה ניתן יהיה להפחית מעצמתה ולהבטיח התייצבות המשיב למשפט בערובות כספיות לרבות הפקדה כספית משמעותית.

החלטה

בהמשך להחלטה שלעיל, שמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים ובעיקר נתתי דעתי לכתבי האישום אותם הציג בפניי ב"כ המבקשת מהם עולה כי המבקשת הגישה לפחות שלושה כתבי אישום, שניים בשנה האחרונה ואחד משנת 2016 נגד אסירים ביטחוניים שהחזיקו ציוד קצה רט"ן. יחד עם זאת, אין בכך כדי לשנות מעיקר הטענות של ב"כ המשיב לעניין זה ומהחלטתי הנ"ל.

ב"כ המשיב חזר ועתר לשחרורו של המשיב בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט, שני ערבים התייצבו, אם ובנה. הבן מר מוחמד שנינה מסר בחקירתו מדוע מצא לנכון להתייצב ולערוב להבטחת התייצבות המשיב למשפט, אמנם זה לא הציג בפועל יכולת כלכלית מוכחת, אולם לטעמי בכל הנוגע לחילוט ערבויות וכספים ניתן לאזן חולשה זו בהפקדה כספית משמעותית לתיק בית המשפט, וערבותו של מר מוחמד שנינה ואמו יהוו במקרה דנן תוספת לאותה הפקדה. מכאן, אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. המשיב יתייצב לדיונים ככל שיידרש. מועדי הדיון נמסרו לבא-כוח המשיב על-ידי המבקשת. מובהר למשיב ולערבים כי זימונו של המשיב וזימון הערבים לבית המשפט באמצעות עורך-דינו ייחשב כזימון כדין, ועל המשיב לדאוג להיות בקשר עם עורך-דינו ועם הערבים על מנת שיידע את מועדי המשפט ועל מנת שיוכל לקבל אישורי כניסה כדין לישראל;

2. המשיב יפקיד סכום של 50,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור, כתנאי לשחרור;

3. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך של 60,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור;

4. הערבים, מר מוחמד שנינה ת.ז. 304916034 וגב' אמאל שנינה ת.ז. 054471024, יחתמו על ערבות צד ג' על סך 60,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

מובהר לערבים כי עליהם להיות זמינים בטלפון ובכתובת שמסרו.

מובהר לערבים כי חובה עליהם לסייע באיתור המשיב ככל שיידרש, וכי ההפקדה נועדה להבטיח שחרורו של המשיב, התייצבותו לבית המשפט ולעונש ככל שיושת עליו, וכן לתשלום קנס או פיצוי ככל שאלה יוטלו.

ככל שלא יעמוד המשיב בתנאים, יובא בפניי בתוך 48 שעות.

קובעת דיון הקראה בתיק העיקרי ליום 19.9.2017 בשעה 11:00 בפני כב' השופט יואב עטר.

מורה על ביטול הדיון הקבוע בתיק העיקרי ליום 9.7.2017 בפני כב' ס. הנשיאה, השופט ברסלר-גונן.

החלטה

מורה על עיכוב ביצוע למשך 48 שעות.

המבקשת תודיע עד היום בשעה 17:00 דבר החלטתה.

ניתן להחל בהליכי השחרור.

ניתנה והודעה היום ד' תמוז תשע"ז, 28/06/2017 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה